

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžk/6/2019
Identifikačné číslo spisu: 7017200990
Dátum vydania rozhodnutia: 14.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Monika Valašiková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7017200990.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašikovej PhD. a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci žalobcu: TRANSFER International Staff k.s., Račianska 96, 831 02 Bratislava, zastúpený: Mgr. Katarína Šangalová, PhD., advokátka, Hurbanova 81, 920 01 Hlohovec, proti žalovanému: Národný inšpektorát práce, Masarykova 10, 040 01 Košice, o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy, v konaní o kasačnej sťažnosti žalovaného proti právoplatnému uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Sa/39/2017 zo dňa 12.09.2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Sa/39/2017 zo dňa 12.09.2018 z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Napadnutým uznesením Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“) podľa ust. § 262 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) rozhodol tak, že uložil žalovanému povinnosť vymazať z evidencie neúplný zápis žalobcu z centrálne verejne prístupného zoznamu fyzických a právnických osôb, ktoré v predchádzajúcich piatich rokoch porušili zákaz nelegálneho zamestnávania.

2. V odôvodnení uznesenia krajský súd konštatoval, že žalobca bol zapísaný do zoznamu nelegálnych zamestnávateľov síce po začatí správneho konania vo veci uloženia pokuty, ale v čase zápisu do registra nelegálnych zamestnávateľov neboli splnené všetky zákonné predpoklady na zápis do takéhoto registra, nakoľko tam nebol a ani nemohol byť zapísaný dátum nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty, pretože toto správne konanie nebolo v čase zápisu ešte právoplatné. Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva možnosť realizácie neúplných, predbežných, resp. len čiastočných zápisov. Zákon v

žiadnom svojom ustanovení neumožňuje realizovať zápis do registra nelegálnych zamestnávateľov len na základe protokolu, pričom protokol z vykonanej inšpekcie bol vyhotovený, ktorú skutočnosť nepopiera ani sám žalobca. V danom prípade teda zápis mohol byť realizovaný až po tom, ako bolo právoplatne ukončené správne konanie o uložení pokuty za porušenie predpisov o nelegálnom zamestnávaní.

3. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovaného, že na účely vykonania zápisu osoby do zoznamu nelegálnych zamestnávateľov je postačujúce zistenie rozhodujúcej skutočnosti, že osoba porušila zákaz nelegálneho zamestnávania tak, ako definuje § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 82/2005 Z.z.“), pretože inšpektorát práce v zmysle § 7 ods. 3 písm. n/ zákona č. 125/2006 Z.z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 125/2006 Z.z.“) vydá, resp. nevydá potvrdenie o porušení zákazu nelegálneho zamestnávania žiadateľovi, a to ku dňu podania žiadosti a mohlo by dôjsť aj k nedodržaniu zákonných lehôt na sankcionovanie páchatel'a. Správny súd poukázal na ustanovenie § 6 ods. 1 písm. s/ zákona č. 125/2006 Z.z., v zmysle ktorého Národný inšpektorát práce vedie centrálny verejne prístupný zoznam fyzických osôb a právnických osôb, ktoré v predchádzajúcich piatich rokoch porušili zákaz nelegálneho zamestnávania s uvedením ich obchodného mena, miesta podnikania fyzickej osoby a sídla právnickej osoby, identifikačného čísla, dátumu zistenia porušenia zákazu nelegálneho zamestnávania a dátumu nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty, z ktorého jednoznačne vyplýva, že do registra nelegálnych zamestnávateľov môže inšpektorát práce zapísať či už právnickú alebo fyzickú osobu, u ktorej zistí nelegálne zamestnávanie, a to až po tom, keď nadobudne právoplatnosť rozhodnutie o uložení pokuty.

4. Konštatoval, že ak by inšpektori práce pri vykonaní inšpekcie zistili nelegálne zamestnávanie, ktoré by uviedli v protokole z kontroly, ale následným vykonaným dokazovaním by bolo preukázané, že nedošlo k nelegálnemu zamestnávaniu a takýto subjekt by už bol vedený v zozname registra nelegálnych zamestnávateľov, bolo by nedôvodné a takýto zápis by mohol ukrátiť na právach kontrolovaný subjekt už len tým, že by sa nemohol uchádzať o zákazky v rámci verejného obstarávania.

5. Krajský súd zdôraznil, že protokol o výkone inšpekcie práce nie je správnym rozhodnutím, ale iba jedným z dôkazov v správnom konaní, proti ktorému neexistuje žiadny opravný prostriedok. Preto bol názoru, že do zoznamu registra nelegálnych zamestnávateľov možno zapísať iba takú právnickú alebo fyzickú osobu, ktorej už bola právoplatným rozhodnutím uložená pokuta, a tým aj preukázané nelegálne zamestnávanie. Zrejme aj sám zákonodarca pri stanovení podmienok do zápisu registra nelegálnych zamestnávateľov zohľadnil aj tú skutočnosť, aby sa do takéhoto zoznamu nedostali fyzické a právnické osoby, u ktorých nelegálne zamestnávanie nebolo dôsledne zistené a preukázané.

6. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 167 ods. 1 SSP tak, že žalobcovi priznal právo na úplnú náhradu trov konania, keďže bol v konaní úspešný.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenie

7. Proti právoplatnému uzneseniu Krajského súdu v Košiciach podal žalovaný v postavení sťažovateľa (ďalej len „sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci krajským súdom podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP a žiadal, aby kasačný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

8. Podľa názoru sťažovateľa s poukazom na dikciu ustanovenia § 7 ods. 3 písm. n/ zákona č. 125/2006 Z.z. je pre vydanie, resp. nevydanie potvrdenia dôležitým momentom okamih zistenia porušenia zákazu nelegálneho zamestnávania, od tohto momentu inšpektorát práce nevydá žiadateľovi potvrdenie o tom, že ku dňu požiadania nebolo zistené porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania, pričom tento okamih

je vymedzený práve časom uvedeným v protokole.

9. Ďalej poukázal na ustanovenia § 2, § 6 ods. 1 písm. s/, § 14 ods. 1 zákona č. 125/2006 Z.z. účinných v čase zaevidovania žalobcu do zoznamu, z ktorých je zrejmé, že na účely vykonania zápisu osoby do zoznamu nelegálnych zamestnávateľov bolo plne postačujúce zistenie rozhodujúcej skutočnosti, že osoba porušila zákaz nelegálneho zamestnávania tak, ako ho definuje dikcia § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 zákona č. 82/2005 Z.z.

10. Mal za to, že prípadné podmieňovanie tohto úkonu právoplatnosťou postihu žalobcu nemôže právne obstať jednak vzhľadom na plynutie zákonných lehôt na sankcionovanie páchatel'a zakotvených v § 19 ods. 4 zákona č. 125/2006 Z.z. a jednak s ohľadom na vývoj právnej úpravy, týkajúcej sa vedenia uvedeného zoznamu.

11. Zákonná povinnosť sťažovateľa viesť predmetný zoznam bola do právneho poriadku zavedená zákonom č. 82/2005 Z.z. V zmysle § 5 ods. 3 písm. t/ zákona č. 95/2000 Z.z. v znení zákona č. 82/2005 Z.z. žalovaný viedol centrálnu, verejne prístupnú evidenciu fyzických osôb a právnických osôb, ktorým bola uložená pokuta za porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania.

12. Sťažovateľ vyjadril názor, že po prijatí nového zákona č. 125/2006 Z.z. ostala táto povinnosť sťažovateľovi zachovaná s tým rozdielom, že do zoznamu sa zapisujú osoby, ktoré porušili zákaz nelegálneho zamestnávania (§ 6 ods. 1 písm. r/ zákona č. 125/2006 Z.z.). S ohľadom na daný právny vývoj rozhodujúcou právnou skutočnosťou pre zápis osoby do zoznamu osôb, ktoré porušili zákaz nelegálneho zamestnávania už nebola právoplatnosť rozhodnutia o uložení pokuty, ale súčinnosťou od 01.07.2006 ňou bolo samotné zistenie porušenia zákazu nelegálneho zamestnávania, o čom svedčí aj zmena zákonnej dikcie, týkajúcej sa uvedenej kompetencie.

13. Sťažovateľ upriamil pozornosť kasačného súdu na tú skutočnosť, že v zmysle § 6 ods. 1 písm. s/ zákona č. 125/2006 Z.z. síce vedie tento predmetný zoznam, avšak k zápisu subjektov do uvedeného zoznamu neprístupuje na základe vlastných zistení, ale výlučne na základe zistení orgánov vykonávajúcich kontrolu dodržiavania zákazu nelegálneho zamestnávania, konkrétne jednotlivých inšpektorátov práce, úradov práce, sociálnych vecí a rodiny a Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny. Z tohto dôvodu zostáva nevyriešená i otázka pasívnej legitimácie Národného inšpektorátu práce ako žalovaného v tomto posudzovanom prípade, keďže pôvodcami záznamov v predmetnom zozname nie je Národný inšpektorát práce ako žalovaný, ale iné právne subjekty vykonávajúce kontrolu dodržiavania zákazu nelegálneho zamestnávania.

14. Argumentoval, že cieľom zápisu osôb do uvedeného verejne prístupného zoznamu je neposkytovať finančné prostriedky z verejných zdrojov tým osobám, ktoré na základe preukázaných zistení kontrolného orgánu porušili zákaz nelegálneho zamestnávania. Uvedené opatrenie predstavuje tak účinný boj proti nelegálnemu zamestnávaniu, nakoľko sa ním sleduje zverejnenie zisteného protiprávneho konania v tomto verejne prístupnom zozname v záujme ochrany verejných zdrojov pred ich poskytovaním osobám, ktoré by mali profitovať z nelegálnej činnosti. Naproti tomu, ak by kasačný súd prijal opačný právny názor oproti tomu, ktorý zdieľa žalovaný, vyvstalo by i riešenie otázky, ako sa postaviť k poskytnutiu finančných prostriedkov z verejných zdrojov tým subjektom, ktoré porušili zákaz nelegálneho zamestnávania, teda či tieto subjekty po ich zápise do registra až okamihom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty, by mali vrátiť tieto poskytnuté finančné prostriedky, ktoré čerpali z verejných zdrojov už v čase ich zisteného protiprávneho konania alebo, či by i napriek ich zistenému protiprávnemu konaniu mali profitovať z týchto prostriedkov poskytnutých im z verejných zdrojov.

15. Žalobca sa k podanej kasačnej sťažnosti vyjadril písomným podaním zo dňa 14.01.2019 tak, že má za to, že zápisom do registra nelegálnych zamestnávateľov na základe protokolu z kontroly došlo k porušeniu prezumpcie jeho neviny. Protokol z kontroly totiž nie je správnym aktom, ale iba podkladom v správnom konaní. Žalobca ako kontrolovaný subjekt nemá možnosť sa voči nemu právne brániť

prostredníctvom opravných prostriedkov, ale je odkázaný na posúdenie a rozhodnutie inšpektora práce. Aj preto je odôvodnené, že zákon č. 125/2006 Z.z. jednoznačne určuje, že v registri nelegálnych zamestnávateľov musí byť uvedená aj výška uloženej pokuty, čím indikuje, že v registri môžu byť zapísané iba tie subjekty, ktorým bola uložená pokuta a teda bolo o ich porušení právoplatne rozhodnuté.

16. Skutočnosť, že v predchádzajúcej právnej úprave (č. 95/2000 Z.z.) bolo uvedené, že Národný inšpektorát práce vedie centrálnu prístupnú evidenciu osôb, ktorým bola uložená pokuta za porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania a v súčasnej právnej úprave (č. 125/2006 Z.z.) je uvedené, že sa vedie zoznam osôb, ktoré porušili zákaz nelegálneho zamestnávania neindikuje rozdielnú aplikáciu zákona, ide iba o rozdielne terminologické pomenovanie, ku ktorému došlo prijatím nového paragrafového znenia. Aj keď sa formulácia označenia registra nelegálnych zamestnávateľov terminologicky zmenila, obsahovo aj v novej úprave zostalo uvedené, že do registra sa zapisuje výška pokuty. Je jednoznačné, že obsahovo a z hľadiska náležitostí sa vo vedení registra nič nezmenilo. V novej úprave iba došlo k spresneniu výpočtu náležitostí, ktoré sa v registri uvádzajú, keďže predchádzajúca právna úprava takýto podrobný výpočet neobsahovala. Ani v dôvodovej správe sa však žiadna zmienka o rozdielnom prístupe, resp. výklade neuvádza.

17. Čo sa týka pasívnej legitimácie sťažovateľa, z § 6 ods. 1 písm. s/ zákona č. 125/2006 Z.z. rozhodnutie a spôsob, akým ho vedie a kto a na základe akých zistení do neho údaje zapisuje, je v jeho internej organizačnej a metodologickej pôsobnosti.

18. V súvislosti s poskytovaním potvrdenia pre účely poskytovania prostriedkov z verejných zdrojov podľa § 7 ods. 3 písm. n/ zákona č. 125/2006 Z.z. sa domnieval, že uvedené ustanovenie treba vykladať v tom zmysle, že inšpektorát ho vystaví, ak ku dňu požiadania nebolo právoplatne zistené porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania.

III.

Konanie na kasačnom súde

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej aj „kasačný súd“) (§ 438 ods. 2 SSP) postupom podľa § 492 ods. 2 SSP preskúmal uznesenie krajského súdu v napadnutej časti spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

20. Predmetom kasačnej sťažnosti bolo uznesenie Krajského súdu v Košiciach, ktorým tento uložil žalovanému povinnosť vymazať z evidencie neúplný zápis žalobcu z centrálného verejne prístupného zoznamu fyzických a právnických osôb, ktoré v predchádzajúcich piatich rokoch porušili zákaz nelegálneho zamestnávania.

21. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd mal preukázané, že dňa 05.09.2016 a 06.09.2016 vykonal Inšpektorát práce Nitra prostredníctvom svojich inšpektorov u žalobcu, inšpekciu so zameraním na kontrolu dodržiavania pracovnoprávných a mzdových predpisov, na kontrolu dodržiavania zákazu nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania. Priebeh a zistenia z inšpekcie zhrnul v protokole č.: INA-37-39-2.3/P-A24,A25-16 zo dňa 09.11.2016 a v dodatkoch č. 1 - 3 k protokolu. Podľa zistení Inšpektorátu Nitra malo dôjsť u žalobcu k porušeniu zákazu nelegálneho zamestnávania, a to tým, že mal založený pracovnoprávny vzťah so zamestnancami bez toho, žeby boli prihlásení na účely sociálneho poistenia. Nelegálne zamestnávanie bolo konštatované vo vzťahu k zamestnancom: V. Č., Z. H., V. I., G. Y., I. O., L. P., V. V., E. E., M. I. a O. E..

22. Inšpektorát práce Nitra začal voči žalobcovi za uvedené porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania správne konanie (Začatie správneho konania o uložení pokuty - oznámenie zo dňa 23.08.2017). Žalobca uviedol, že predmetné oznámenie mu bolo doručené dňa 06.09.2017 a v rámci prípravy vyjadrenia k začatiu správneho konania sa dozvedel, že bol zapísaný v centrálnu verejne prístupnom zozname fyzických osôb a právnických osôb, ktoré v predchádzajúcich piatich rokoch porušili zákaz nelegálneho zamestnávania.

IV.

Právne predpisy, právne názory kasačného súdu

23. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 1, ods. 2 SSP).

24. Správne súdy v správnom súdnictve preskúmavajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods. 1 SSP).

25. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi.

26. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

27. Kasačný súd preskúmal uznesenie správneho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a to najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe.

28. Podľa § 252 ods. 1 SSP žalobca sa môže žalobou domáhať ochrany pred iným zásahom orgánu verejnej správy, ak takýto zásah alebo jeho následky trvajú alebo ak hrozí jeho opakovanie.

29. Podľa § 3 ods. 1 SSP iným zásahom orgánu verejnej správy faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté; iným zásahom je aj postup orgánu verejnej správy pri výkone kontroly alebo inšpekcie podľa osobitného predpisu, ak ním sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

30. Iný zásah orgánu verejnej správy má čisto faktickú povahu, čiže neprebehlo pri ňom žiadne formalizované administratívne konanie a je výsledkom okamžitého uplatnenia oprávnenia orgánu verejnej správy na mieste samom. Pri inom zásahu sa vyžaduje priame dotknutie na právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb. Iným zásahom je aj postup orgánu verejnej správy pri výkone kontroly alebo inšpekcie podľa osobitných predpisov, ak ním sú alebo môžu byť priamo dotknuté práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb a právnických osôb.

31. Medzi účastníkmi konania bolo sporným zapísanie žalobcu do zoznamu nelegálnych zamestnávateľov žalovaným po začatí správneho konania vo veci uloženia pokuty, ale bez právoplatného

rozhodnutia o uložení pokuty.

32. Podľa § 6 ods. 1 písm. s/ zákona č. 125/2006 Z.z. Národný inšpektorát práce vedie centrálny verejne prístupný zoznam fyzických osôb a právnických osôb, ktoré v predchádzajúcich piatich rokoch porušili zákaz nelegálneho zamestnávania, s uvedením ich obchodného mena, miesta podnikania fyzickej osoby a sídla právnickej osoby, identifikačného čísla, dátumu zistenia porušenia zákazu nelegálneho zamestnávania a dátumu nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty.

33. Najvyšší súd poznamenáva, že právna úprava ustanovenia § 6 ods. 1 písm. s/ zákona č. 125/2006 Z.z. ohľadom podmienky dátumu nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia sa odo dňa vykonania kontroly dodržiavania zákazu nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania u žalobcu nemenila.

34. Po preskúmaní veci sa kasačný súd stotožnil s právnym názorom Krajského súdu v Košiciach, že žalovaný nemal oprávnenie vykonať záznam do registra nelegálnych zamestnávateľov, nakoľko v čase kedy takýto záznam urobil nemal k dispozícii obligatórnu súčasť zápisu do registra, a to zákonom taxatívne vymedzenú podmienku dátumu nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty. Najvyšší súd sa preto nestotožnil sa s námietkou sťažovateľa, že postačuje samotné zistenie porušenia zákazu nelegálneho zamestnávania. Po preštudovaní obsahu spisu zároveň zistil, že obsahom súdneho ani administratívneho spisu nie je právoplatné rozhodnutie o uložení pokuty v správnom konaní.

35. Námietku sťažovateľa týkajúcu sa jeho pasívnej legitímácie vyhodnotil kasačný súd ako nedôvodnú, pretože pasívne legitimovaným v danej veci je Národný inšpektorát práce, ktorý vedie centrálny verejne prístupný zoznam fyzických osôb a právnických osôb, ktoré v predchádzajúcich piatich rokoch porušili zákaz nelegálneho zamestnávania.

36. Podľa ust. § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

37. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti dospel kasačný súd k záveru, že námietky sťažovateľa uvedené v kasačnej sťažnosti neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť preskúmaného rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, a preto kasačnú sťažnosť podľa vyššie citovaného ust. § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

38. O trovách kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v konaní úspech nemal, ich náhradu nepriznal podľa ust. § 467 ods. 1 SSP v spojení s ust. § 167 ods. 1 SSP, rovnako ako ani žalovanému.

39. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 147 ods. 2 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.